

Da sømandsindkomsten kan bestå af en række varierende lønningsdele, har man ikke i lovforslaget kunnet give nogen udtømmende opregning af, hvad der skal anses for indtægt om bord. Man har derfor med hensyn hertil holdt sig til det hævdundne indkomstbegreb.

Til indtægt om bord er således foreslået henregnet enhver skattepligtig indtægt i penge eller penges værdi, herunder hyre, lønning eller andet arbejdsvederlag, værdien af fri kost, provision, drikkepenge og lign. alt under forudsætning af, at der er tale om penge eller goder, som en sømand faktisk modtager eller kan gøre fordring på i forbindelse med sin tjeneste om bord.

Selv om sømanden som anført skal være ansat til tjeneste om bord af enten rederiet eller en arbejdsgiver, der driver næringsvirksomhed om bord, er det ikke nødvendigt, at lønnen oppebæres hos disse. Drikkepenge, der tilfalder f. eks. tjenerne eller kahytspersonale, er således at anse som indtægt om bord. Det samme gælder eventuelt om bord ansatte lægers og tandlægers honorarer fra patienter om bord under forudsætning af, at lægen eller tandlægen er ansat på sådanne vilkår, at han opfylder betingelserne for at kunne anses for sømand.

Der stilles efter det anførte ikke krav om, at udbetalingen af indtægten om bord skal ske på skibet eller kunne kræves foretaget der. Det er tilstrækkeligt, at grundlaget for kravet på indtægten er arbejde eller tjeneste om bord. Det er ikke afgørende, om beløbet rent faktisk er udbetalt sømanden, men det er tilstrækkeligt, at han har erhvervet en retskraftig fordring derpå. Løn under lov- eller kontraktmæssig ferie vil altid være indtægt om bord, hvortil også henhører feriepenge. Disse sidste beskattes i øvrigt efter gældende ret samtidig med godskrivningen af den løn, der giver ret til feriepenge. Til indtægt om bord hører også kontant godtgørelse for mistet ferie eller frihed. Hyre under midlertidigt ophold i land, f. eks. sygehyre eller hyre under skifte fra tjeneste om bord på et skib til tjeneste på et andet, foreslås ligeledes henregnet til indtægten om bord. Det forudsættes dog i disse tilfælde, at opholdet i land er rent midlertidigt, og såfremt sømanden får beskæftigelse i land, eller opholdet strækker sig ud over en vis tidsgrænse, bortfalder grundlaget for at lade sømanden forblive under sømandsskatteordningen. Det kan oplyses, at man i Norge i disse tilfælde tillader sømandsskat svaret ved indtil 3 måneders ophold i land, og en lignende frist vil det muligvis vise sig praktisk at operere med her i landet.

Betaling af bjærgeløn påhviler den, til fordel for hvem bjærgningen foretages. Selv om bjærgelønnen

normalt passerer rederiet, er det dog fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at bjærgeløn under alle omstændigheder anses for indtægt om bord, når den udbetales til en sømand.

Efter § 2, nr. 6, betegnes enhver skattepligtig indkomst, som ikke falder ind under begrebet indtægt om bord, som indtægt i land. Herunder falder f. eks. sømandens indtægt af kapital eller af fast ejendom, ligesom det udtrykkeligt fastslås i lovbestemmelsen, at begrebet også omfatter den indtægt, som erhverves af personer, der sambeskattes med sømanden.

Under § 2, nr. 7, har man af praktiske grunde foreslået indført et begreb kaldet lønningsåret, der dækker en med kalenderåret sammenfaldende indkomstperiode. Det er efter forslaget nødvendigt, at der foretages en ansættelse af sømandsindkomsten i et lønningsår af hensyn til den beskatning, som skal finde sted af sømandens eventuelle indtægt i land, jfr. §§ 15 og 16, ligesom ansættelse også i øvrigt skal finde sted af de grunde, som er anført under bemærkningerne til § 14.

Til § 3.

I bestemmelsen angives, hvilke sømænd der skal falde ind under lovforslagets kapitel II, der for her i landet hjemmehørende og dermed sidestillede sømænd foreslår en beskatningsform, hvorefter der ved skatteberegningen tages hensyn til sømandens forsørgerforhold m. m. Den i bestemmelsen foretagne afgrænsning bliver tillige afgørende for, hvilke sømænd der skal falde ind under den mere summariske beskatningsform efter lovforslagets kapitel III, der omhandler den sømandsskat, som skal erlægges af andre på dansk skib tjenstgørende sømænd end de af kapitel II omfattede.

Efter *stk. 1* skal sømandsskat i henhold til kapitel II svares af enhver sømand, som opfylder betingelserne for fuld skattepligt til den danske stat efter statskattelovens § 2, nr. 1, således som denne bestemmelse foreslås ændret ved forslaget § 31. Pligten til at svare sømandsskat er alene afhængig af, om den pågældende sømand opfylder de i bestemmelsen angivne betingelser, men der stilles ikke, som ved den almindelige beskatning i land, jfr. statskattelovens § 35, krav om, at skattepligten er til stede på et bestemt angivet tidspunkt. Enhver sømand, der opfylder betingelserne for skattepligt efter forslaget § 31, er pligtig at svare sømandsskat efter kapitel II uanset varigheden af hans tjeneste om bord.

I *stk. 2* fastsættes, at sømandsskat efter kapitel II også skal svares af sømænd, som gør tjeneste om bord på dansk skib, og som må anses for hjemme-